
Dekoloniseer mijn stad

Rapport met aanbevelingen

- Dit rapport gaat uit van iedereen die deelnam aan het dekoloniseringstraject-

Tijdljn

Aanleiding

**Gemeenteraadsvoorstel tot
naamswijziging Leopold II-laan.**

24-04-2019

**Beslissing gemeenteraad (Besluit 2019_VVB_00027 Naamsverandering
Koning Leopold II-laan)**

*Geeft opdracht aan het college van burgemeester en schepenen om een
participatief traject op te zetten over hoe we omgaan met ons koloniaal
verleden. Dat participatief traject kan leiden tot aanbevelingen o.a. over
eventuele straatnaamwijzigingen.*

14-11-2019

Eerste bijeenkomst

Deelnemers werden uitgenodigd om
toekomstgericht aan de slag te gaan
en concrete voorstellen te doen van
wat in Gent kan gebeuren.

20-02-2020

Tweede bijeenkomst

Deelnemers denken na over gewenste veranderingen
binnen de clusters die uit de eerste bijeenkomst naar
voren kwamen (Publieke ruimte, onderwijs, educatie,
antiracisme, vertegenwoordiging en internationaal
beleid).

Er namen in het totaal 75
mensen deel aan minstens één
van de drie bijeenkomsten
(medewerkers van Stad Gent
zelf niet meegerekend).

22-09-2020

**Derde bijeenkomst (wegens COVID 19 uitgesteld van
05-05-2020)**

Deelnemers kunnen de inhoud voor een laatste keer verrijken
en/of herformuleren. Er zijn stadsmedewerkers van
verschillende diensten aanwezig aan wie ze informatie kunnen
vragen over wat de Stad reeds doet/plant te doen.

Meer informatie: www.stad.gent/dekoloniseren (Infopagina die in mei 2020 online kwam en informatie
verstrekt aan een breed publiek).

Inhoud

Dekoloniseer mijn stad – Visietekst	5
1. Actief beleid in de strijd tegen racisme	8
1.1. Praktijktesten	9
1.2. Training.....	9
1.3. Meldpunten.....	9
1.4. Gent, Humane Stad	10
1.5. Erkenning van signalen vanuit geracialiseerde groepen en adequate beleidsvoering	11
1.6. Etnisch profileren	11
2. Een stad die alle Gentenaars vertegenwoordigt.....	12
2.1. Systemen	12
2.2. Quota invoeren.....	13
2.3. Rekruteringsbeleid	13
2.4. Opleiding	14
2.5. Rapportering.....	14
3. Onderwijs, kinderopvang en jeugddiensten	16
3.1. Databank	16
3.2. Charter voor de lerarenopleidingen.....	16
3.3. Nascholing voor docenten, leerkrachten en begeleiders.....	17
3.4. Inclusief Sinterklaasfeest.....	17
3.5. Meertaligheid	17
3.6. Ouderparticipatie en betrokkenheid op school	18
4. Permanente dekoloniale educatie voor alle Gentenaren	19
4.1. Stedelijk kennis- en herinneringscentrum voor dekolonisering en de strijd tegen racisme.....	19
4.2. Integratie van koloniale -en migratiegeschiedenis in de permanente tentoonstelling van het STAM	22
4.3. Inzetten op een divers en anti-stereotiep beeldvormingsbeleid.....	22
4.3. Dekolonisering van de bibliotheek.....	23
4.4. Active bystander training	24
5. Een publieke ruimte waar elke Gentenaar zich in herkent en erkend voelt.....	25
5.1. Standbeelden.....	26
5.2. Straatnamen	26
5.3. Dekoloniaal parcours door Gent	27
5.4. Kunst in de publieke ruimte	28
6. Internationaal beleid voor mondiale rechtvaardigheid	29

6.1. Impact beslissingen	29
6.2. Eigen beleid en werking	30
6.3. Netwerking	31

Dekoloniseer mijn stad – Visietekst

Het “dekoloniale momentum”: van een symboolstrijd naar een systeemverandering

“Dekolonisering” is in en was al aan de orde voordat het Black Lives Matter protest een enorme schaalvergroting kende in de VS en vervolgens wereldwijd en ook in België weerklink vond. Die weerklink moeten we met een korrel zout nemen. Terwijl, als antwoord op het protest van Afro-Belgen, in de media het debat werd gevoerd hoe België kan strijden tegen structureel racisme en wat we moeten aanvangen met de vele standbeelden van Leopold II en andere figuren uit de Belgische koloniale geschiedenis, bleef het op politiek vlak vrij stil. Binnen de Vlaamse overheid werkte men aan een voorstel om ‘dekolonisatie’ in de eindtermen van het onderwijs op te nemen en enkele instellingen en lokale overheden besloten om koloniaal erfgoed te contextualiseren of verwijderen. In het debat over praktijktesten werd echter geen consensus gevonden. Maar ook bij de kleine overwinningen, moeten we waakzaam blijven. Het gevaar bestaat dat de manier waarop sommige gevestigde witte instellingen en overheden op de dekolonisatie-kar springen, bijdraagt tot de uitholling van een complex en radicaal begrip en dat de discussie beperkt blijft tot een oppervlakkig debat over “diversiteit” en symboliek. Ook de aanzet van het participatief traject van de Stad Gent rond “Dekoloniseer mijn stad” leek zich aanvankelijk te focussen op de aanwezigheid van koloniaal erfgoed in het Gentse straatbeeld. Maar ‘dekolonisering’ gaat over meer dan enkel het koloniale verleden, koloniale symbolen in de publieke ruimte, of de representatie van [personen die geracialiseerd worden](#).

De conversatie over hoe we moeten omgaan met koloniale symbolen in de publieke ruimte, is slechts een startpunt voor een veel breder streven naar rechtvaardigheid, waarin de hedendaagse structurele ongelijkheden worden aangepakt. Veel meer dan alleen over de erfenissen van het historische kolonialisme gaat het over de huidige kolonialiteit: de ongelijke machtsverhoudingen in het hier en nu en het racisme dat daarmee verbonden is. Voor de mensen in de vuurlinie gaat dekolonisering in de eerste plaats om een strijd tegen het koloniale heden: het structurele en institutionele racisme, met het daaraan verbonden structurele seksisme, en het wereldwijde economische systeem dat teert op deze ongelijkheden. De beweging voor dekolonisering formuleert een diverse systeemkritiek, en bouwt voort op eeuwenlange – sociale, politieke en intellectuele – tradities van verzet tegen de witte, mannelijke en Westerse dominantie. Het is een kritisch perspectief dat ons helpt om diverse, elkaar versterkende, ongelijkheden, over alle maatschappelijke domeinen heen, te analyseren op een integrale manier.

Herverdeel de macht!

Wij gingen een jaar geleden in op de uitnodiging van de Stad Gent om deel te nemen aan een participatief traject “Dekoloniseer mijn stad” dat zou uitmonden in beleidsaanbevelingen en een publiek bewustmakingsevenement. Naar aanleiding van de vraag van actiegroepen om de Leopold II-laan van naam te veranderen, vroeg het stadsbestuur ons wat “dekoloniseer mijn stad” (nog) kon inhouden. De deelnemers aan dit participatief traject hebben elk binnen hun eigen actie- of werkveld de nodige expertise, en zetten zich vaak al jarenlang in, met en voor geracialiseerde personen en groepen in de stad.

Van bij de eerste bijeenkomst werd duidelijk dat straatnamen en monumenten – hoewel erg belangrijk en relevant – voor de betrokkenen slechts de insteek waren voor een diepgaandere kritiek op datgene waar zij symbool voor staan: ongelijkheid en onrechtvaardigheid. Die spelen zich af op ontelbare vlakken in de stad: de ruimtelijke segregatie in een rijk, wit en proper centrum van Gent versus een arme, gekleurde en verwaarloosde rand; discriminatie op de huizen- en arbeidsmarkt en in het

onderwijs; etnische profilering en racisme bij de politie; het hoofddoekenverbod en Zwarte Piet; geschiedenisonderricht en het witgewassen collectieve geheugen in musea en andere culturele instellingen; een gebrek aan actieve participatie en representatie van geracialiseerde personen en groepen op alle beleidsniveaus; het vluchtelingenbeleid en -opvang, de rol van de Stad in de toekenning van verblijfsvergunningen en controle op zogenaamde schijnhuwelijken, en de racistische en ontmenselijkende manier waarop in die procedures met sommige nationaliteiten wordt omgegaan, enz.

In essentie gingen onze uitwisselingen tijdens het participatief traject over macht: over wie zowel materieel als discursief aan de touwtjes trekt. De fundamentele eis die naar boven kwam was: herverdeel de macht. De ideeën en suggesties gingen breed en waren intersectioneel opgevat. Dekolonisering gaat niet alleen over een actief en structureel antiracisme, maar ziet ook de verbinding met feminisme, de strijd van LGBTQI+, migratie, vluchtelingen, de klimaatproblematiek en de ongelijke Noord-Zuid verhoudingen op wereldvlak.

Uit bovenstaande voorbeelden blijkt dat dekolonisering bovenal een holistisch perspectief biedt. In het dekoloniale denken kunnen ongelijkheid op de huur- of arbeidsmarkt, racisme op school of door politieambtenaren, en gebrek aan politieke representatie daarom niet los van elkaar gezien worden. Daarom kan alleen een holistische aanpak, die werkzaam is op elk van die terreinen, structurele ongelijkheden in al haar verschillende gedaanten op een duurzame manier bestrijden. In de vertaalslag van de dekoloniale eis naar concreet politiek beleid, dreigt dit holisme soms verloren te gaan in de visie dat dekolonisering een lijstje is dat je als overheid of als instelling kan afvinken. Als (lokale) overheid een verantwoordelijkheid opnemen om werk te maken van fundamentele systeemverandering vraagt een geïntegreerd beleid dat inzet op alle terreinen en in alle stadsdiensten tegelijk.

Wat we vragen van de Stad

De aanbevelingen die uit dit participatief traject volgen, zijn niet opgevat als een eindpunt, integendeel. Ze zijn het resultaat van meerdere open, kritische en stimulerende brainstorms, die vervolgens in samenwerking met de verschillende diensten van de Stad Gent werden gestroomlijnd in specifieke beleidsadviezen. Deze aanbevelingen leggen wij nu voor aan het schepencollege en de gemeenteraad. Wat het stadsbestuur hier uiteindelijk mee doet, welke adviezen ze zal volgen en welke niet, ligt niet in onze handen.

We benadrukken wel met stelligheid de volgende 2 cruciale punten.

Ten eerste, dit is geen checklist voor dekolonisering, noch een staalkaart waaruit de Stad Gent of andere overheden aan cherry-picking kunnen doen. Voor ons vormen de beleidsadviezen een onderling verbonden geheel van maatregelen die elkaar versterken en een startpunt kunnen zijn voor een stad die haar verantwoordelijkheid wil nemen. Ze vormen een voorstel voor een begin van bijdrage aan een langer en veel breder proces van fundamentele systeemverandering. In lijn met de vraag om de macht te herverdelen, maken structurele betrokkenheid en gelijkwaardige participatie van alle Gentenaars deel uit van die systeemverandering. De deelnemers van dit traject vragen daarom aan de Stad om “levenslang te dekoloniseren” en dit participatief traject door te trekken en te blijven inrichten op lange termijn. We vragen aan de Stad om in dit duurzaam participatief traject werk te maken van gelijkwaardige participatie. Dat betekent dat we ‘participatie’ hier niet zien als een representatieve vertegenwoordiging van alle Gentenaren, maar wel als een vorm van reparatie of als een vorm van affirmatieve actie: daar waar in een louter ‘representatieve’ participatie de stemmen van geracialiseerde Gentenaren tot een nauwelijks gehoorde minderheid behoren, moet die scheve machtsverhouding in de stad net gecorrigeerd worden in dit traject. Dit betekent concreet dat we aan

de Stad vragen om, bij de inrichting van dit duurzaam participatief traject, in de eerste plaats het woord te geven aan geracialiseerde personen.

Ten tweede vragen we dat de Stad systematisch rapporteert over de uitvoering van de voorgestelde maatregelen. Deze accountability is de enige maatstaf voor een oprecht engagement om werk te maken van 'dekoloniseer mijn stad'. In lijn met onze vraag om deze participatie duurzaam te maken, zou de Stad bijvoorbeeld een klankbordgroep kunnen oprichten die input en feedback kan geven bij de uitwerking van de aanbevelingen in concreet beleid en die de vorderingen op dit vlak kan monitoren. Bij de samenstelling van die klankbordgroep moet erover gewaakt worden dat de diverse expertise, inzonderheid van geracialiseerde personen zelf, die werd samengebracht in het participatief traject, vertegenwoordigd blijft.

Personen die geracialiseerd worden

De terminologie verandert doorheen de tijd. In België hebben we het over o.a. allochtonen, anderstaligen, etnisch-culturele minderheden en mensen met een migratieachtergrond. Deze concepten maken gebruik van uiterlijke, culturele en religieuze kenmerken die inherent zouden zijn aan de groep en op een fundamenteel verschil wijzen t.o.v. de witte meerderheid. Wanneer personen echter gecategoriseerd worden als fundamenteel verschillend van de witte meerderheid, worden ze geracialiseerd. Daarom omschrijven we deze groep hier als 'personen die geracialiseerd worden', met een duidelijke focus op het sociale proces. Voor de leesbaarheid kiezen we vervolgens, doorheen het rapport, echter voor het gebruik van 'geracialiseerde personen/groepen'.

1. Actief beleid in de strijd tegen racisme

Welke veranderingen willen we zien bij en in (Stad) Gent zodat geen enkele Gentenaar wordt uitgesloten op basis van racisme.

Om een actief beleid in de strijd tegen racisme te kunnen voeren, is een diepgaande kennis van racisme noodzakelijk. We bieden de Stad Gent een kader aan om racisme te omschrijven, dat gedragen is door de groep die heeft deelgenomen aan het traject. We benadrukken dat dit niet dé definitie is, maar gebaseerd op de brede expertise en ervaring van onze deelnemers. We willen erop wijzen dat de valkuil bestaat om racisme enkel te gaan bestrijden op interpersoonlijk niveau (zie definitie hieronder), en dat er een urgentie is om in te zetten op andere niveaus van racisme. In wat volgt, duiden we racisme en de niveaus ervan.

Racisme gaat fundamenteel over macht, en is het proces waarbij mensen gediscrimineerd worden op basis van uiterlijke, culturele en religieuze kenmerken die geassocieerd worden met afkomst. Racisme gaat steeds gepaard met vormen van ontmenselijking van mensen zonder macht.

Op basis van deze overtuigingen en praktijken onderscheiden we onderstaande niveaus van racisme:

Interpersoonlijk racisme is het bewuste en expliciete racisme op individueel, interpersoonlijk niveau. Elke vorm van het publieke uiten van vooroordelen, haat of daden van discriminatie zijn voorbeelden van deze vorm van racisme. Zodra een persoonlijke overtuiging wordt omgezet in interactie wordt het racisme zichtbaar.

Geïnternaliseerd racisme: deze vorm van racisme is in wezen ook individueel, met dat verschil dat het zich niet in de eerste plaats tussen personen manifesteert maar in het denken en voelen van een individu. Dit racisme heeft een belangrijke impact op ons zelfbeeld en kan bij de dominante groep leiden tot gevoelens van superioriteit, net zo goed als tot gevoelens van inferioriteit bij de maatschappelijke groepen die doelwit zijn van racisme.

Cultureel racisme: geschiedschrijving, media, tradities, populaire cultuur dragen allemaal een beeld uit dat heel vaak onderscheid maakt tussen 'wij' en 'zij', tussen 'ons' en 'de ander'. Het culturele weefsel bepaalt het DNA van een samenleving. Binnen die cultuur wordt de basis gelegd voor een maatschappij die gebaseerd is op inclusie of net op uitsluiten en discriminatie. Cultuur draagt dus bij tot het discours dat de onrechtvaardige machtsverhoudingen in stand houdt en versterkt. Wie zich racistisch gedraagt vindt binnen het brede culturele veld vandaag vaak bevestiging. Cultureel racisme normaliseert racistisch denken en handelen, beïnvloedt onze kijk op de ander en ondermijnt op die manier het draagvlak voor een inclusieve en solidaire samenleving.

Structureel racisme is een ideologie die in de voorbije eeuwen van kolonisatie en slavernij is ontwikkeld en verfijnd om de macht van Europese elites te vrijwaren. Structureel racisme verdeelt de onderklasse en legitimeert de beperking van opportuniteiten en het stigmatiseren van geracialiseerde personen. Bijgevolg bestaat er systematische discriminatie in verschillende domeinen van de samenleving zoals economie, onderwijs, huisvesting, gezondheidszorg, politiek, cultuur, sport, enz. Structureel racisme kan zowel intentioneel als onbedoeld zijn, maar scheidt de omstandigheden waardoor de achterstelling van een bepaalde groep wordt gezien als de verantwoordelijkheid van die groep zelf, en niet als het gevolg van de maatschappelijke structuren waarin die groep moet functioneren. De strijd tegen racisme is dus een strijd voor structurele verandering op alle maatschappelijke domeinen. Daarom is structureel racisme een transversaal

onderwerp dat ook aan bod komt in alle andere clusters. Tenslotte verschilt structureel racisme van xenofobie omdat er bij racisme een fundamentele machtsongelijkheid aanwezig is tussen diegenen die de macht hebben om te discrimineren en diegenen die gediscrimineerd worden. Hieronder volgen aanbevelingen in 6 deeldomeinen die inzetten op de verschillende niveaus van racisme. Zij zijn een concrete aanzet voor een actief beleid van de Stad Gent in de strijd tegen racisme. Een aanzet, aangezien racisme bestrijden een voortdurende alertheid en kritische zelfreflectie vereist en zo bijdraagt tot de transformatie naar een inclusieve samenleving.

AANBEVELINGEN	
1.1. Praktijktesten	<p>Gent organiseert op structurele en proactieve wijze praktijktesten op minimaal volgende maatschappelijke domeinen: huisvestingsmarkt, arbeidsmarkt, horeca, nachtleven en politie.</p> <p>Aan vaststellingen van racisme worden duidelijke ondubbelzinnige sancties verbonden: van sancties binnen de bevoegdheid van de Stad (bv. intrekken subsidie, verplichte antiracisme training) tot juridische vervolging.</p> <p>Stad Gent kan ook een voortrekkersrol spelen, een voorbeeld voor de rest van Vlaanderen, bij het nemen van sancties ten gevolge van praktijktesten.</p>
1.2. Training	<p>Gent organiseert structureel antiracisme training voor het eigen personeel, inclusief voor haar leidinggevenden. De training wordt ook georganiseerd voor politiediensten.</p> <p>Antiracisme training is maatwerk. Er bestaat geen kant-en-klaar aanbod dat voldoet aan alle noden.</p> <p>Om de noden in kaart te brengen wordt idealiter samengewerkt met externe experts en ervaringsdeskundigen die inhoudelijke en procesmatige expertise combineren.</p> <p>Een eerste en noodzakelijke fase is grondige kennis opbouwen over de verschillende vormen van racisme.</p> <p>In daaropvolgende fase(n) worden onderstaande trainingen/procesbegeleidingen aanbevolen, op basis van de verschillende vormen van racisme:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Interpersoonlijk, geïnternaliseerd en cultureel racisme: implicit bias, active bystander, wit privilege, intersectionaliteit, cultuur sensitieve hulpverlening, taalgebruik (bv. wit/blank), ... - Structureel en institutioneel racisme: welke beleidsregels zorgen voor uitsluiting en dehumanisering van geracialiseerde personen, wat zijn de blinde vlekken binnen het beleid, de intersectionele werkvloer, beeldvorming (bv. blackface), kolonialiteit (koloniaal verleden linken aan hedendaags racisme), ...
1.3. Meldpunten	<p>Gent voorziet voldoende middelen om de bestaande initiatieven in Gent (Unia meldpunt, politiemeldpunt, ...) tegen discriminatie kenbaar, laagdrempelig en effectief te maken zodat het enerzijds geracialiseerde</p>

	<p>groepen daadwerkelijk bijstaat; en anderzijds fungeert als signaalfunctie naar het beleid toe.</p> <p>Dit impliceert minstens :</p> <ul style="list-style-type: none"> - Volledige onafhankelijkheid van het meldpunt - Representatie van geracialiseerde groepen in het meldpunt - Een fysieke plaats die de drempel verlaagt om klacht in te dienen, dus buiten de muren van stedelijke administratie - Een campagne om het meldpunt kenbaar te maken, wat tegelijk een signaal is dat de stad een actief beleid voert tegen racisme - Zowel slachtoffers, vertrouwenspersonen van slachtoffers, omstanders en getuigen van racisme aansporen om van het meldpunt gebruik te maken - Het in kaart brengen van de klachten - Jaarlijkse openbare bekendmaking van de statistieken - Een reactief beleid dat inspeelt op het wegwerken van de meldingen - Koppeling van de informatie van het meldpunt naar het praktijktestenbeleid - Een ondubbelzinnige keuze om de zijde te kiezen van wie klacht indient en het juridische verloop tot het uiterste te ondersteunen - Een evaluatietool in te bouwen zodat effectiviteit en toegankelijkheid van het meldpunt kunnen gemeten worden
<p>1.4. Gent, Humane Stad</p>	<p>Gent roept zichzelf uit tot een Humane stad waarbij geracialiseerde groepen (al dan niet in België geboren) die te maken krijgen met stadsdiensten bij levensbepalende gebeurtenissen (o.a. Dienst Huwelijken, Cel Schijnrelaties, Migratie Loket en politie) aanspraak maken op een humane dienstverlening.</p> <p>Dit impliceert minstens:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Garantie van dienstverlening ongeacht legale status (dus ook mensen zonder wettig verblijf). Bij het voorzien van deze dienstverlening moeten sociale tolken zo laagdrempelig mogelijk (gratis voor iedereen) ingezet worden. - “Don’t ask”-beleid waar bij dienstverlening (inclusief politiediensten) niet naar migratie status gevraagd wordt. - Aandacht voor het beschermen van kinderen zonder wettig verblijf. - Engagement van de Stad Gent om op haar grondgebied niet in te gaan op federale politie-opdrachten om ‘op jacht’ te gaan naar mensen zonder wettig verblijf. - Een aanpassing van de gehanteerde procedures m.b.t. de levensbepalende beslissingen die genomen worden in dossiers van geracialiseerde groepen door Gentse ambtenaren en politie met in acht name van hun menselijkheid, conform de Universele Verklaring voor de Rechten van de Mens en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.

<p>1.5. Erkenning van signalen vanuit geracialiseerde groepen en adequate beleidsvoering</p>	<p>Gent erkent signalen vanuit geracialiseerde groepen en voert een adequaat beleid uit. Deze signalen kunnen gaan over bredere thema's zoals het Sinterklaasfeest, cultural appropriation bijvoorbeeld bij verkleedfeestjes, het hoofddoekendebat, maar ook signalen van burgers die via het meldpunt binnenkomen.</p> <p>Hieruit volgen al zeker volgende concrete acties:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Gezien de urgentie van de traditie rond het Sinterklaasfeest, vragen we met aandrang om werk te maken van de invoering van een inclusief Sinterklaasfeest/een feest voor alle kinderen, waaruit alle racistische en koloniale stereotypen zijn verwijderd (geen blackface of zwarte schmink maar bv. roetvegen, geen kroeshaar, oorbellen of rode lippen; geen onderdanige of knullige rol). Gent voert hierbij een educatieve campagne om dit toe te lichten, niet alleen in stadsscholen maar ook in andere schoolnetten actief in de stad. (En kan zich hiervoor inspireren op https://www.nederlandwordtbeter.nl.) - Het opheffen van elk hoofddoekenverbod in alle dienstverlening en van het verbod op de burkini in alle zwembaden op het Gentse grondgebied. - Het hanteren van een actief pluralisme door het toelaten van religieuze symbolen in de openbare functies en in het onderwijs.
<p>1.6. Etnisch profileren</p>	<p>Stad Gent erkent etnisch profileren in het politiekorps en creëert een overlegplatform met jeugdorganisaties, buurtwerkers en gemeenschappen die getroffen worden door etnisch profileren. Dit overlegplatform heeft als functie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Het opstellen van een juridisch kader ondersteund met richtlijnen en training, dat expliciet verbiedt om etniciteit als criterium voor politieacties te gebruiken. - Registratie en documentatie van politiecontroles via een nulmeting uitgevoerd door neutrale actoren (bv. hoger onderwijsinstellingen of Unia) en bespreking ervan in het overlegplatform, onafhankelijk van de politiewetgeving op federaal niveau. - Transparantie en communicatie rond het recht van burgers om politieacties te filmen & documenteren, en verzekeren van hun veiligheid daarbij. - Werken aan een model van gemeenschapsgerichte politiezorg. - Samenspraak met het bovengenoemde meldpunt zodat slachtoffers van politiegeweld hun weg vinden om klacht in te dienen, en hoe daar met betrokken instanties gevolg aan wordt gegeven. - Het vrijwaren van andere vormen van etnisch profileren in stad Gent conform de inhoud van Humane stad (zie 1.4. Hierboven). <p>[Voor deze aanbevelingen baseren we ons op de aanbevelingen van 'Stop ethnic profiling', een campagne van o.a. Amnesty International, Liga voor de Mensenrechten, Minderhedenforum, JES, Uit De Marge, MRAX.]</p>

2. Een stad die alle Gentenaars vertegenwoordigt

Welke veranderingen willen we zien bij en in (Stad) Gent zodat er een correcte weerspiegeling is van de gehele Gentse bevolking.

Een correcte afspiegeling van de samenleving komt niet enkel tot uiting in beeldvorming (bv. media/ affiches), maar de inhoudelijke vertegenwoordiging moet ook (h)erkend worden. Bestaande (machts)structuren moeten in vraag worden gesteld om zo te kunnen komen tot een correcte verdeling waarbij alle Gentenaren zich vertegenwoordigd voelen.

We beperken ons hierbij niet enkel tot het personeelsbeleid van Stad Gent: een breed gedragen vertegenwoordiging betreft alle organisaties en/of diensten die gerelateerd zijn aan Stad Gent en waarbij beleidsmakers invloed hebben en verbeteringen kunnen realiseren.

AANBEVELINGEN	
2.1. Systemen	<p>Binnen dit deel van vertegenwoordiging zien we verschillende soorten systemen terugkomen die doorbroken dienen te worden en waarbij veranderingen van groot belang zijn. De systemen zijn onder te verdelen in drie categorieën:</p> <ul style="list-style-type: none">- Interne organisatie Stad Gent- Inzetten van externe diensten/ organisaties- Waardering van expertise <p>Per categorie schetsen we hier de huidige knelpunten en de concrete aanbevelingen.</p> <p>a. Interne organisatie Stad Gent</p> <p>Om een kwalitatieve verandering teweeg te brengen op het vlak van vertegenwoordiging is een kritische reflectie op de bestaande structuren en systemen van Stad Gent, noodzakelijk. Deze dient gerealiseerd te worden door een evaluatie-systeem dat zowel door interne personeelsleden wordt uitgevoerd als door externe experts om zo onbewuste processen niet onbesproken te laten. Een consequent evaluatiesysteem dat kritisch durft te kijken naar bestaande systemen zal de open cultuur bevorderen. Om niet enkel te streven naar een meer kwantitatieve vertegenwoordiging, maar deze ook werkelijk te integreren binnen de bestaande systemen, is het bevorderen van een open cultuur essentieel. Het inbouwen van een kritische evaluatie over de eigen werking is daarbij de eerste stap.</p> <p>b. Inzetten van externe diensten/ organisaties</p> <p>Stad Gent doet beroep op externe organisaties om te komen tot objectieve en neutrale adviezen. De samenwerking met Hudson kan hierbij als illustratie dienen. We stellen vast dat deze externe partners ingebed zijn in een homogene witte structuur die de vertegenwoordiging binnen Stad Gent eerder begrenzen dan dat de beoogde 'neutraliteit' gegarandeerd wordt.</p> <p>Tevens stellen we vast dat Stad Gent kiest voor externe organisaties of onder-aannemingen die voorzien in dienstverlening, zoals schoonmaak.</p>

	<p>De controle op slechte arbeidsvoorwaarden en/of onderbetaling van de geleverde arbeid valt hierbij weg. Hiermee wordt het welzijn van deze personeelsleden uit handen gegeven. Het betreft systemen die de ongelijkheid in stand houden en waarvoor de Stad ook verantwoordelijkheid heeft op te nemen.</p> <p>c. Waardering van expertise</p> <p>De Stad levert reeds inspanningen om aan de hand van burgerparticipatie/vertegenwoordiging van burgers, adviezen in te winnen en inhoudelijke expertise te verkrijgen. Het dekoloniseringstraject is daarvan een zeer goed voorbeeld. Deze vorm van expertise wordt echter niet naar waarde geschat en een correcte vergoeding voor deze adviezen en/of expertise blijft veelal uit. Naast de hoge vergoeding van externe organisaties die ingeschakeld worden (zie hoger) en die ingebed zijn binnen een witte homogene structuur, is enkel vast te stellen dat de verhouding hierin scheef zit. Het herbekijken van bestaande samenwerkingsverbanden en het waarderen van expertise is sterk aanbevolen. Niet enkel om hierin een gelijkheid te creëren, maar ook om expertise niet verloren te laten gaan door het uitblijven van erkenning en waardering.</p>
<p>2.2. Quota invoeren</p>	<p>Om beoogde resultaten zichtbaar te maken, pleiten we voor de invoering van quota. De invoering van quota brengt echter ook risico's met zich mee, waardoor het noodzakelijk is om hier een aantal voorwaarden aan te koppelen:</p> <ul style="list-style-type: none"> - In eerste instantie moet gewerkt worden aan een draagvlak op de werkvloer zelf. D.m.v. onder meer opleidingen kan de bestaande personeelsploeg beter geïnformeerd worden over hoe ze moeten omgaan met diversiteit. - Er wordt transparant gecommuniceerd over hoe de quota berekend zullen worden, inclusief een correcte definitie van geracialiseerde personen. Quota dienen niet als een 'afvinklijst' om aan te tonen dat doelen op korte termijn behaald zijn. - Quota worden naar de geest nageleefd, eerder dan naar de letter. - Quota richten zich op geracialiseerde personen waarbij er in alle hiërarchische niveaus vertegenwoordiging wordt nagestreefd, inclusief onder A en B profielen. - De mate van positieve discriminatie wordt onderzocht én ingevoerd waar mogelijk. Zo stellen we vast dat bv. mensen met een Afrikaanse achtergrond nog steeds te weinig vertegenwoordigd zijn, in vergelijking met andere geracialiseerde personen.
<p>2.3. Rekruteringsbeleid</p>	<p>Stad Gent heeft een pioniersrol te spelen op vlak van een geslaagde rekruteringsprocedure. Om deze rol op te kunnen opnemen, zijn volgende verbeteringen en stappen noodzakelijk:</p> <ul style="list-style-type: none"> - De noodzaak om a.d.h.v. officiële documenten (diploma's of attesten), vaardigheden of kennis te bewijzen, is een blijvend knelpunt. Voer deze concrete aanpassingen door:

	<ul style="list-style-type: none"> - CV-screening is gericht op detecteren van ervaring en competenties. - Bevragen van competenties krijgt de voorkeur bij sollicitatie. - De noodzaak van het testen op het beheersen van de Nederlandse taal moet kritisch bekeken worden aangezien dit niet noodzakelijk is voor elke functie. Vanuit een perspectief dat er voldoende oefenkansen worden aangeboden kan er meer taalvaardigheid getraind worden zonder een mogelijke aanwervingen hierop te blokkeren. - De meerwaarde en noodzakelijkheid van psychotechnisch testen moet in vraag gesteld worden. De noodzaak ervan voor de uitvoering van een bepaalde functie, moet worden aangegeven. Bij het uitblijven van onderbouwde argumenten, moeten deze testen geschrapt worden uit de rekruteringsprocedure. - Ervaringsdeskundigheid dient naar waarde te worden geschat en beloond. Momenteel worden persoonlijke ervaringen niet als meerwaarde gezien, maar eerder als belemmering voor een mate van 'objectiviteit'. - Interculturele competenties toevoegen bij selectieprocedures. Concreet kan er o.a. aan kandidaten gevraagd worden hoe zij omgaan met verschillen. - Een voortraject/opleidingstraject voor jobs bij Stad Gent opzetten, om een poel/reserve aan te leggen van high potentials waar snel kan uit geput worden. - De Stad kan creatiever omspringen met bestaande structuren om deze te doorbreken en de stedelijke machtspositie te verhogen. Een concreet voorbeeld is de inspraak bij de aanwerving van het politiekorps waarbij voorbeelden zijn van andere steden die hun inspraak hierin hebben verhoogd. - Een ingebouwde en consequent doorgevoerde manier om blijvend oog te hebben voor implicit bias in rekruteringsprocessen is nodig om bestaande structuren te doorbreken. Wij wijzen hierbij tevens op een kritische reflectie op deze procedure.
<p>2.4. Opleiding</p>	<p>Opleiding voorzien rond "omgaan met diversiteit" en initiatieven nemen om een open houding te creëren vanuit het motto "samen i.p.v. wij-zij" zijn we rijker, competentier en performanter dan alleen. Er wordt rekening gehouden met een vertegenwoordiging van de Gentse bevolking bij het voorzien van gepaste experts voor het geven van de opleiding. Het vormingspakket wordt toegankelijk gemaakt voor andere Gentse organisatie, diensten en bedrijven.</p>
<p>2.5. Rapportering</p>	<p>Om te voorkomen dat voorgestelde aanbevelingen zich niet enkel beperken tot een inspanningsverbintenis, wordt jaarlijks gerapporteerd over de geleverde inspanningen én de bereikte resultaten met oog op diversiteit in de vertegenwoordiging.</p>

	<p>Resultaten en de gerealiseerde inspanningen kunnen op deze manier gemeten worden en op korte termijn bijgestuurd waar nodig. Hiermee beogen we dat de gemaakte afspraken zich niet beperken tot een louter administratieve verbintenis, maar inzetten op een resultaatsverbintenis.</p> <p>De geleverde inspanningen voor het doorlopen dekoloniseringstraject en deze aanbevelingen vertrekt vanuit de pijn en exclusie die mensen ervaren op basis van hun afkomst/ religie/ huidskleur/ enz. Steriele rapportering, waarbij er vooral concepten en theorieën worden aangehaald, maken de menselijke kant onbestaand: alsof het niet meer over mensen gaat, terwijl dit de kern moet zijn en blijven van deze noodzaak voor een correcte vertegenwoordiging. Het delen van persoonlijke verhalen en getuigenissen en dit op diverse beleidsdomeinen, zorgt voor een kwaliteitsvollere context maar geeft ook (h)erkenning aan het bestaande leed dat aan de basis zal liggen van een herstelperiode.</p>
--	---

3. Onderwijs, kinderopvang en jeugddiensten

Welke veranderingen willen we zien bij en in (Stad) Gent zodat elke Gentenaar zich thuis voelt en zich gerepresenteerd voelt op school, in de kinderopvang en in jeugddiensten.

Om onderwijs en kinderopvang te bieden waarin alle kinderen en jongeren zich thuis voelen en volledig kunnen ontplooiën, moeten we verder inzetten op gelijke kansen, representatie en betrokkenheid van alle kinderen, jongeren en hun omgeving.

Docenten, leerkrachten, begeleiders, kinderen en jongeren moeten kennis verwerven over imperialisme, (neo)kolonialisme, dekolonisering, beeldvorming, niet-westerse perspectieven en de complexe relatie tussen verleden, heden en toekomst.

Ze moeten zich bewust worden van hun denkbeelden, (impliciete) vooroordelen en de impact van verwachtingen op de kinderen en jongeren met wie ze werken. Ze moeten racistische denkbeelden en uitspraken bij zichzelf en anderen leren herkennen en getraind worden in antiracisme.

De Stad Gent moet streven naar een lerarenkorps dat een weerspiegeling vormt van de Gentse bevolking (zie de aanbevelingen bij "[Een stad die alle Gentenaars vertegenwoordigt](#)").

De Stad Gent kan via het stedelijk onderwijs en de stadsdiensten een voorbeeldrol opnemen, en tegelijk binnen de Stad en op hogere niveaus ijveren om deze thema's op de agenda te zetten.

AANBEVELINGEN	
3.1. Databank	<p>Ontwikkel een online databank met links naar boeken, (educatieve) materialen en online bronnen voor leerkrachten, leerlingen en ouders:</p> <ul style="list-style-type: none">- Over het koloniale verleden en de impact op vandaag (vanuit verschillende perspectieven)- Over (anti-)racisme- Werken die de diversiteit van onze samenleving weerspiegelen als een vanzelfsprekendheid (bv. meertalige voorleesboeken voor kinderen). <p>Deze database verwijst naar materialen in verschillende bibliotheken en mediatheken in Gent. Hiervoor kan eventueel samengewerkt worden met Kruit.</p>
3.2. Charter voor de lerarenopleidingen	<p>De Stad neemt een voortrekkersrol op om de UGent en Gentse hogescholen aan te zetten om een Charter op te stellen voor de lerarenopleidingen. Deze instellingen leiden de leerkrachten van morgen op, waarvan een deel ook de toekomstige werknemers van de Stad zelf zullen zijn.</p> <p>Door dit Charter verbinden de instellingen er zich toe om:</p> <ul style="list-style-type: none">- De (koloniale) geschiedenis vanuit meerdere perspectieven te onderwijzen,- Kennis en vaardigheden rond racisme en diversiteit een plaats te geven in de opleiding (zie o.a. lexicon dat

	<p>gebruikt wordt; training antiracisme, stereotypen en beeldvorming; de oorsprong van eigen normen en waarden; implicit bias en de impact op verwachtingen t.a.v. kinderen en jongeren).</p> <p>De Stad zorgt ook voor de nodige ondersteuning bij het omzetten van het Charter in de praktijk. Dit kan onder meer door het opstellen van een mini-handboek met casestudies (praktische toepassingen van het Charter en bruikbare oplossingen voor het werkveld) en het faciliteren van uitwisselen van ervaringen tussen de leerkrachten onderling maar ook het doorgeven hiervan aan de opleidingen zelf.</p>
<p>3.3. Nascholing voor docenten, leerkrachten en begeleiders</p>	<p>Er wordt ingezet op nascholing voor docenten hoger onderwijs, leerkrachten basis-en secundair onderwijs en begeleiders.</p> <p>In dit nascholingsaanbod wordt gewerkt aan kennis en bewustzijn, intersectionaliteit, lexicon dat gebruikt wordt, racisme en antiracisme, stereotypen en beeldvorming, de oorsprong van eigen normen en waarden, implicit bias t.a.v. kinderen, jongeren en studenten.</p> <p>Het blijft niet bij kennis en bewustzijn: docenten, leerkrachten en begeleiders worden ook getraind in antiracisme.</p> <p>Voor deze nascholing worden scholen en diensten toe geleid naar een bestaand aanbod en worden financiële drempels voor deelname weggewerkt.</p> <p>Deze nascholingen kunnen zowel eenmalig als trajectmatig georganiseerd worden.</p> <p>Er worden ervaringsdeskundigen betrokken om deze nascholingen te begeleiden.</p>
<p>3.4. Inclusief Sinterklaasfeest</p>	<p>De Stad Gent engageert zich om in alle scholen van het stedelijk onderwijs, initiatieven van kinderopvang en jeugddiensten Sinterklaas te vieren zonder raciale stereotyperingen (niet volledig zwart, geen kroeshaar, geen oorbellen, geen rode lippen).</p> <p>Bovendien stimuleert de Stad andere scholen en diensten op het grondgebied dit ook te doen.</p> <p>De Stad voorziet vormingen en infomomenten om leerkrachten en begeleiders te informeren over de racistische insteek van zwarte piet en de impact van beeldvorming op denkbeelden van mensen. Daarbij ligt de nadruk op de historiek achter de figuur van zwarte piet, het kwetsende karakter voor heel wat mensen, en het veranderende karakter van tradities. Er wordt nagedacht over hoe ouders en leerlingen feedback kunnen geven op hun Sinterklaaservaring.</p>
<p>3.5. Meertaligheid</p>	<p>Het stedelijk onderwijs blijft inzetten op meertaligheid en ondersteunt leerkrachten en scholen hierin.</p>

	<p>De Stad kan bijvoorbeeld leerkrachten helpen om de thuistaal van leerlingen positief in te zetten als een opstapje naar het Nederlands. Er wordt ook ingezet op huiswerkbegeleiding in de moedertaal van leerlingen. Er zijn al verschillende organisaties actief bezig met huiswerkbegeleiding in diverse thuishalen. Er moet gebruik gemaakt worden van deze expertise en deze organisaties moeten ondersteund worden via samenwerking met de scholen, kwaliteitscontrole, een lage prijzdrempel en opleiding van de huiswerkbegeleiders. Hierin kan het Onderwijscentrum van de stad een rol spelen.</p>
<p>3.6. Ouderparticipatie en betrokkenheid op school</p>	<p>Stad Gent reikt opties en expertise aan om ouderparticipatie en betrokkenheid te stimuleren in het basis- en secundair onderwijs, rekening houdend met diverse sociale en culturele referentiekaders van ouders. Er worden veel verschillende formules van ouderbetrokkenheid aangereikt. De stadsdiensten kunnen scholen ondersteunen bij het zoeken van gepaste formules voor verschillende ouders. De brugfiguren kunnen hierin een belangrijke rol spelen. Die zoektocht gebeurt in samenwerking met de betrokken ouders.</p> <p>Ouderbetrokkenheid is geen verplichting voor ouders. We willen wel kansen aanreiken op allerlei verschillende manieren. De verschillende nieuwe en bestaande initiatieven worden geregeld geëvalueerd met alle betrokkenen.</p>

4. Permanente dekoloniale educatie voor alle Gentenaren

Welke veranderingen willen we zien bij en in (Stad) Gent zodat elke Gentenaar kritisch(er) kan reflecteren over de sociale en politieke functie van verhalen en beeldvorming over het (koloniaal) verleden.

Dekoloniale en antiracisme educatie voor alle Gentenaren omvat a) het ontwikkelen en verspreiden van kennis, b) het aanscherpen van kritisch meta-historisch bewustzijn en, c) 'postkoloniale' vaardigheden.

- Ontwikkeling en verspreiding van kennis: alle Gentenaren kennen 1) het koloniale verleden van België en de linkers met de stad Gent, 2) de sporen van het koloniale verleden in de stad Gent, 3) de structurele impact van dit verleden op hedendaagse ongelijkheden in België en in Gent, 4) de geschiedenis van en de hedendaagse vormen van racisme en discriminatie in België en in Gent.
- **Ontwikkeling en aanscherping van kritisch meta-historisch bewustzijn:** alle Gentenaren hebben de reflex aangeleerd gekregen om élk verhaal over het (koloniale) verleden niet zomaar aan te nemen, maar reflectief de vraag te stellen waar die verhalen vandaan komen, in welke politieke, culturele en sociale context ze zijn ontstaan, en wat hun politieke impact is. Het gaat hierbij niet enkel en alleen over verhalen en beeldvorming over het koloniale verleden, maar ook over migratiegeschiedenis of over wat het betekent om 'Vlaming' of 'Gentenaar' te zijn.
- Ontwikkeling en aanscherping van 'postkoloniale' vaardigheden: alle Gentenaren zijn in staat hun eigen impliciete aannames over het koloniale verleden en hun blinde vlekken ten aanzien van hedendaags racisme te identificeren en zijn bereid om open het gesprek aan te gaan met mede-Gentenaren die er andere perspectieven of belevenissen op nahouden. Alle Gentenaren worden zich bewust van de eigen vooroordelen tegenover medeburgers.

Een dekoloniaal en antiracistisch educatiebeleid zoals hier voorgesteld gaat ervan uit dat élke Gentenaar bereikt wordt, en niet slechtst een geprivilegieerde elite. Dit betekent dat bij elk van de aanbevelingen een grote aandacht hoort voor een zo participatief mogelijke uitvoering ervan. Twee verschillende opvattingen van participatie zijn hierbij aan de orde:

- Bij de *ontwikkeling van het beleid* betekent 'participatie' hier in de eerste plaats het betrekken van geracialiseerd Gentenaren en experts op de terreinen van dekolonisering en antiracisme. Deze invulling van 'participatie' leunt aan bij de invulling voor de andere clusters in dit rapport.
- Bij de *uitvoering van het beleid* en bij het proberen bereiken van Gentenaren met de hieronder voorgestelde educatieve tools betekent 'participatie' het bereiken van zo veel mogelijk Gentenaren, in alle lagen van de bevolking. Hier dient men extra in te zetten op het bereiken van net die groepen die zich tot op heden weinig met het koloniaal verleden hebben beziggehouden.

AANBEVELINGEN	
4.1. Stedelijk kennis- en herinneringscentrum voor dekolonisering en de strijd tegen racisme	a. De Stad Gent richt een vast centrum op voor racisme en (de-) kolonisering. Dit centrum is door de Stad Gent gefinancierd maar het handelt volledig onafhankelijk. Het centrum heeft een viervoudige taak: 1) herinneren, 2) kennis verzamelen, ontwikkelen en verspreiden, 3) dialoog en uitwisseling over het koloniale heden en verleden

faciliteren tussen de Gentenaren, 4) het faciliteren van een ruimte waar verzet en activisme kan ontstaan.

Dit centrum speelt een rol in de uitvoering van [de aanbevelingen bij publieke ruimte](#).

- **Herinneren:** het centrum moet dienstdoen als een centraal memoriaal, bij voorkeur met een herdenkingsmonument, om zowel de slachtoffers van het kolonialisme te herinneren als de mensen die zich in het verleden en in het heden tegen kolonialisme hebben verzet.
- **Kennis:** het centrum groepeerd en presenteert onderzoek over het koloniale verleden van de stad Gent, maar ook over het 'koloniale heden' en over racisme en discriminatie in Gent vandaag. Het heeft daarbij niet alleen aandacht voor de negatieve impact op gemeenschappen met een migratieachtergrond in Gent, maar ook voor de wijze waarop gemeenschappen zich hiertegen verzet hebben ("resistance", "résilience"). Omdat onze kennis over racisme en discriminatie in de stad vandaag nog steeds beperkt is, moet het centrum behalve het verzamelen van bestaande kennis, ook nieuwe kennis en expertise vergaren. Het is daarbij van belang dat het centrum 'kennis' en 'expertise' begrijpt in de breedste zin: het centrum beperkt zich niet tot louter academische kennis, maar valoriseert ook kennis en expertise die ontstaat in gemeenschappen van geracialiseerd personen in de stad. Daarbij hoort onder meer ook kennis die ontstaat uit de 'ervaring' van het behoren tot een minderheidsgroep. Om die brede opvatting van kennis te doen slagen, moet het centrum actief samenwerken met reeds bestaande vzw's en verenigingen (bv. Hand in Hand, Bamko vzw, Black Speaks Back, Black History Month Belgium, CMCLD, Umoja, enz.) Die op de thema's dekolonisering en antiracisme actief zijn, en die vanuit hun werking al heel wat expertise hebben verzameld (zie punt a). Het centrum neemt deze expertise ernstig. Het centrum verzamelt en ontwikkelt niet alleen kennis, het verspreid die ook. Het centrum kan haar kennis toegankelijk maken door online inventarissen, tools, enz. te ontwikkelen en aan te bieden aan het brede publiek. Zo kan het bijvoorbeeld [een inventaris van de koloniale monumenten](#) opstellen.
- **Dialog en uitwisseling:** eerder dan één narratief over het koloniale verleden en heden te vertellen, is het centrum aandachtig voor verschillende perspectieven en laat het de ruimte voor verschillende belevenissen van/herinneringen aan kolonialisme. Dat betekent dat het centrum vooral ook een faciliterende en modererende rol speelt. Ze betreft actief actoren uit het middenveld, zelforganisaties, kunstenaars, onderzoekers en burgers. Het centrum doet dienst als een fysieke locatie waar mensen terecht kunnen met vragen, om te herinneren, om even te bezinnen, of om met elkaar in gesprek te gaan. Daartoe kan het centrum

	<p>bijvoorbeeld gesprekstafels inrichten of workshops organiseren.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Activisme: als facilitator voorziet het centrum ook een fysieke ruimte waar plaats is voor activisme. Dit kan bijvoorbeeld door expertise of contacten aan te bieden aan mensen die activistisch met het thema bezig zijn. Ook moet het centrum ruimtes ter beschikking kunnen stellen voor activisten. Dit centrum als plaats voor activisme betekent dat ze zelf ook actief nadenkt over oplossingen voor de toekomst en die ook op tafel durft te leggen, eerder dan passief kennis en stemmen te verzamelen. Concreet staat het centrum in voor “levenslang dekoloniseren” voor de Stad Gent. Het centrum waakt erover dat alle stadsdiensten over dekolonisering gaan nadenken, en dat dit in elke visietekst, in elke beleidstekst wordt opgenomen (een “dekoloniale toets” voor elk beleid binnen de Stad, permanent). Het centrum kan daarvoor zelf haar expertise en contacten ter beschikking stellen, en kan dienstdoen als aanspreekpunt voor stadsdiensten. <p>b. Bij de inrichting en ontwikkeling van dit centrum, moet de Stad opnieuw een inclusief participatief traject lanceren om maximale inspraak van de betrokken actoren te garanderen over de concrete vormgeving en insteek van het centrum. Dit is belangrijk om te vermijden dat het centrum te elitair zou worden of dat de drempel om de weg ernaar te vinden te groot zou zijn. De Stad moet hierbij, participatief, een lijst opstellen om alle betrokken actoren en ‘stakeholders’ te definiëren. Aangezien de huidige naam voor dit centrum nog een werknaam is, dient ook de naam van dit centrum participatief besproken te worden.</p> <p>c. Zoals duidelijk uit a. heeft het kennis- en herinneringscentrum een divers en uiteenlopend takenpakket dat verschillende doelgroepen met elk hun eigen noden probeert te bereiken.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Enerzijds moet het kenniscentrum een veilige haven voorzien voor geracialiseerde personen in de stad om ervaringen uit te wisselen en te bouwen aan activisme en aan veerkracht binnen de eigen gemeenschap. Dit vereist ‘participatie’ in de vorm van ‘reparatie’ zoals uiteengezet in de visietekst. - Anderzijds moet het kenniscentrum Gentenaren met verschillende achtergronden, huidskleuren, overtuigingen en religies met elkaar in gesprek brengen en hen kennis en vaardigheden bijbrengen. Dit vereist ‘participatie’ in een vorm die nauwer aansluit bij ‘representatieve participatie’: zoveel mogelijk Gentenaren moet hier bereikt en betrokken worden. <p>Het kennis- en herinneringscentrum dient zich ervan bewust te zijn dat dit twee verschillende opdrachten zijn die andere expertise vragen, dient erop toe te zien dat ze beide taken even ernstig neemt en dat ze voor beide opdrachten de juiste doelgroepen en expertise actief betreft.</p>
--	--

	<p>Zolang het centrum niet is gerealiseerd, verbindt de Stad er zich toe om de opdrachten, zoals vermeld onder a, op een andere manier uit voeren.</p>
<p>4.2. Integratie van koloniale -en migratiegeschiedenis in de permanente tentoonstelling van het STAM</p>	<p>a. Het STAM integreert de koloniale geschiedenis én de migratiegeschiedenis van Gent in haar permanente tentoonstelling.</p> <p>b. Het STAM leidt geracialiseerde personen op als gids (cf. het voorbeeld in het MAS).</p> <p>c. Het STAM engageert zich ook actief om een plaats van dialoog en uitwisseling te zijn, bijvoorbeeld door inrichten van gespreksrondes over de tentoonstelling. Hiermee stimuleert het STAM dialoog, bij het publiek onderling, “zodat mensen van elkaar kunnen leren”. Het STAM moet aan haar publiek niet alleen “kennis” aanreiken, maar ook “vaardigheden” (hier een “postkoloniale reflex” genoemd). Dit wordt ook opgenomen in de opleiding van de gidsen (zie b). Tot die “postkoloniale reflex” behoren o.a.:</p> <ul style="list-style-type: none"> - De kritische reflectie op koloniale discours over het verleden - De kritische reflectie op de <i>afwezigheid</i> van perspectieven en stemmen - Een bewustzijn van de historiciteit van eigen denkbeelden en (impliciete) vooroordelen - Een bewustzijn van de impact van die denkbeelden en vooroordelen op medeburgers - Een openheid voor andere perspectieven en ervaringen - Een vermogen om het eigen perspectief te relativieren en niet als ‘absoluut’ of ‘universeel’ te zien <p>d. Als het STAM, volgend op deze aanbeveling, een plek voor dialoog en uitwisseling wil worden, dan moet ze erover waken dat er ook in haar eigen personeelsbestand verschillende perspectieven aanwezig zijn die met elkaar in dialoog kunnen worden gebracht.</p> <p>e. Om te vermijden dat het STAM omwille van haar elitaire karakter slechts een handvol Gentenaren bereikt, brengt het STAM haar tentoonstelling zelf ook actief “naar de mensen/naar de wijk”. Hiervoor kan samengewerkt worden met wijkregisseurs en sociale regisseurs die de wijk kennen. Op die manier bereikt de tentoonstelling over het koloniale verleden en heden van de stad ook het bredere publiek.</p>
<p>4.3. Inzetten op een divers en anti-stereotiep beeldvormingsbeleid</p>	<p>a. De Stad heeft meer aandacht voor een antistereotiepe beeldvorming en representatie van diversiteit in de eigen stadskanalen (o.a. stadsmagazine, campagnes, sociale media, ...) waardoor alle Gentenaars zich erin herkennen en erkend voelen (ref. 1 op 3 Gentenaars heeft wortels in migratie). Deze correcte beeldvorming komt tot stand door zowel aandacht te hebben voor:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Het visuele: dit betekent dat de gebruikte beelden of foto’s in campagnebeelden of het stadsmagazine niet enkel witte mensen afbeelden, maar ook geracialiseerde Gentenaren.

	<p>Tegelijk moet erover gewaakt worden dat, wanneer geracialiseerde personen worden afgebeeld, dit niet op een stereotiepe manier gebeurt (bv. Afrikaanse kinderen die in ngo-campagnes enkel als zielige hulpbehoevende mensen worden afgebeeld, maar niet als mensen met een eigen ‘agency’ (autonome individuen met een eigen handelingsvermogen)).</p> <ul style="list-style-type: none"> - Het inhoudelijke: dit betekent dat de Stad in haar communicatie meer geracialiseerde personen aan het woord laat, en dat de Stad hun bijdrage aan (de geschiedenis van) de stad meer aan bod laat komen. Het is daarbij van belang dat, wanneer deze mensen aan het woord worden gelaten, zij niet voortdurend op hun ‘anders-zijn’ worden aangesproken (bv. exotiserende artikels over de curieuze praktijken of tradities van deze of gene bevolkingsgroep, of artikels die aan Afro-Gentenaren enkel vragen hoe zij tegenover dekolonisering staan). Het is belangrijk dat geracialiseerde personen net zo goed kunnen worden geïnterviewd in het stadsmagazine over hun professionele activiteiten of over gewoon heel ‘banale’ zaken. <p>b. Om dit doel te bereiken, creëert de Stad een team van experts op haar communicatiedienst die gespecialiseerd zijn in (de)koloniale beeldvorming en die telkens, verplicht, een “dekoloniseringcheck” doet op elke stadscommunicatie. Bij het aanwerven van dit team van experts is het van belang dat 1) dit in de eerste plaats mensen zijn die persoonlijk ervaren hebben met wat negatieve beeldvorming kan doen (bij voorkeur geracialiseerde personen die actief bezig zijn rond/expertise hebben over dit thema) en dat 2) deze mensen een correcte verloning en aanstelling krijgen in ruil voor dit werk.</p> <p>c. Iedereen die subsidies van de Stad wil ontvangen, moet zich er eerst toe verbinden in zijn/haar organisatie, bedrijf, vereniging werk te maken van een inclusief Sinterklaasfeest zonder raciale stereotypen. De Stad Gent dient hiertoe een intentieverklaring op te stellen (in de lijn van het door De Buren opgestelde Pietenpact uit 2016). Deze intentieverklaring moet door elke burger, organisatie, bedrijf, school of vereniging ondertekend worden indien zij subsidies willen ontvangen. De Stad kan burgers, organisaties, bedrijven, scholen en verenigen helpen door hen alternatieven aan te reiken, zoals bijvoorbeeld het artistieke Queen Nikkolah-project van Laura Nsengiyumva.</p>
<p>4.3. Dekolonisering van de bibliotheek</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Ontwikkel in samenwerking met een diverse groep een dekoloniale checklist met criteria voor het aankoopbeleid van de Krook. - In het bestaande aanbod wordt onderzocht hoe via labeling of het voorzien van duiding bij sommige boeken, aangeduid kan worden welke boeken racistische content bevatten, of

	<p>welke net een breder en meer divers beeld bieden. Veel boeken hebben historische of literaire waarde, maar bevatten racistische elementen (bv. Pipi Langkous). Het is belangrijk om de context te tonen en deze elementen te benoemen, hierover met mensen het gesprek aan te gaan en hen hierover te laten nadenken.</p> <ul style="list-style-type: none"> - De meest racistische werken in de kinder- en jeugdbibliotheek worden uit het aanbod verwijderd. Voor jonge kinderen is het nog belangrijker om boeken met stereotiepe beelden te vermijden, omdat zij hun beeld van de wereld beginnen vormen, en al op jonge leeftijd beginnende vooroordelen kunnen ontwikkelen. - Er wordt een boekenclub opgericht rond dekolonisering, waarbij boeken in bredere groep worden besproken. Verschillende organisaties hebben ervaring met een boekenclub en/of beschikken over boekenlijsten, o.a. Kifkif en Hand in Hand tegen racisme. - Bibliothecarissen krijgen vorming rond dekolonisering, de impact van beeldvorming en antiracisme.
<p>4.4. Active bystander training</p>	<p>De Stad organiseert gratis Active bystander trainingen. Deze trainingen zijn verplicht voor:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Het stadspersoneel, - De politiediensten, - Alle organisaties, verenigingen, bedrijven en burgers die subsidies willen krijgen. <p>Deze trainingen worden daarnaast ook georganiseerd voor een breed publiek, heel regelmatig (bv. 1 x elke 2 maand) en worden gegeven door ervaringsdeskundigen. De trainingen moeten focussen op het leren herkennen van racisme én op het leren efficiënt optreden ertegen. De Stad moet, voor de invulling van deze trainingen, antiracisme experts (bij voorkeur zelf geracialiseerde personen), aanwerven om het concrete programma mee te helpen uitdenken.</p>

5. Een publieke ruimte waar elke Gentenaar zich in herkent en erkend voelt

Welke veranderingen willen we zien bij en in (Stad) Gent zodat elke Gentenaar zich herkent en erkend voelt in het straatbeeld, door nieuwe keuzes in het heden en het rechtzetten van fouten uit het verleden.

Het traject dat tot deze aanbevelingen heeft geleid is voortgevloeid uit een concrete vraag over de Leopold II-laan op de Gentse gemeenteraad. (Lees [het gemeenteraadsbesluit](#) van 24/04/19 (2019_VVB_00027 Naamsverandering Koning Leopold II Laan).

De conversatie over hoe we moeten omgaan met koloniale symbolen in de publieke ruimte is echter slechts een startpunt voor een veel breder streven naar rechtvaardigheid, waarin de hedendaagse structurele ongelijkheden worden aangepakt (zie andere aanbevelingen). Toch zijn de keuzes die we maken met het oog op de invulling van die publieke ruimte op zichzelf van groot belang. Het is in deze ruimte dat vele tienduizenden Gentenaars, in al hun diversiteit, net als vele bezoekers, zich elke dag bewegen.

De publieke ruimte kreeg in sterke mate vorm in de 19de eeuw. Het hoeft dan ook niet te verbazen dat deze gevormd is naar de blik van die tijd. Een blik die toen duidelijk wit en mannelijk was. Onze aanbevelingen hebben daarom zowel aandacht voor het bestaande erfgoed uit de koloniale periode, als voor nieuwe keuzes en invullingen die we vandaag willen maken om ook in de toekomst te blijven werken aan een publieke ruimte die een betere afspiegeling is van de Gentse bevolking. Een publieke ruimte bovendien, waar die Gentse bevolking zich welkom en erkend voelt.

In de aanbevelingen erkennen we dat dekolonisering zowel gaat om herstel van historische fouten, zoals bij enkele bestaande beelden of straatnamen, maar ook dus even goed over 'beter doen' bij nieuwe invullingen, zoals hieronder blijkt bij aanbevelingen over toekomstige straatnamen en kunst.

Dekolonisering gaat ook over het rechte trekken van scheve machtsverhoudingen. Dat impliceert dat een inhaalbeweging nodig is om tot echte gelijkwaardigheid te komen. In die zin specificeren we verder ook wie voorrang dient te krijgen bij de invulling van participatieve trajecten rond deze thematiek. Iedere Gentenaar hetzelfde gewicht geven, wars van de historisch gegroeide ongelijkheden, kan aan de oppervlakte lijken op een evenwichtige participatie, maar is dat in werkelijkheid geenszins. De inhaalbeweging die we hier willen maken draagt net bij aan het creëren van de voorwaarden die een toekomstige participatie op basis van gelijkwaardigheid mogelijk maakt.

Het is ook belangrijk mee te geven dat de uitdagingen op het vlak van publieke ruimte niet te verengen zijn tot de concrete aanbevelingen. De publieke ruimte krijgt ook mee vorm door de evenementen die er plaatsvinden, door de muziek die er te horen is, door de vele reclameboodschappen die ons vanuit etalages en op panelen aanspreken. Ook deze kunnen een enge witte blik versterken of net bijdragen aan een meer inclusieve ruimte.

AANBEVELINGEN

5.1. Standbeelden

Het borstbeeld van Leopold II werd op 30.06.20 weggehaald en in het STAM-depot geplaatst, in afwachting van verdere aanbevelingen uit dit traject.

De koloniale aanwezigheid in het straatbeeld beperkt zich echter niet tot dit ene beeld. We vragen van Stad Gent een langdurig engagement waarbij:

a. De Stad investeert in de opmaak van **een inventaris van alle beelden met een link met het koloniale verleden**. Dit dient als basis voor;

b. Een **participatief traject** waar men aan de slag gaat met deze inventaris, met als doel de beelden van een bestemming/kader/inkleding te voorzien die strookt met de geest van dit rapport. Dit vervolgetraject wordt nog deze legislatuur opgezet en betreft minimaal (academische) experts en kunstenaars die behoren tot geracialiseerde groepen, in het bijzonder uit de Afrikaanse diaspora. We bevelen aan dat dit vervolgetraject een plek krijgt in de schoot van het nieuw [Stedelijk kennis- en herinneringscentrum voor dekolonisering en de strijd tegen racisme](#) of binnen het STAM.

c. Vervolgens is er nood aan **blijvende herinneringseducatie**, waarbij er aandacht is voor het blijven duiden van de beelden en het koloniaal verhaal.

5.2. Straatnamen

a. Het stadsbestuur opteert voor een **symbolische naamswijziging van de Leopold II-laan naar de Patrice Lumumba-laan**.

Deze aanbeveling brengt ons terug naar de start van dit traject. We vinden het belangrijk dat de Leopold II-laan op een symbolische manier hernoemd wordt. Andere steden, zoals Kortrijk en Sint-Niklaas gingen Gent al voor in het schrappen van straatnamen die verwijzen naar Leopold II.

Gezien het geenszins de bedoeling is van een proces van dekolonisering om de geschiedenis wit te wassen, kiezen we voor een symbolische nieuwe naam. Welke naam is meer symbolisch dan die van Patrice Lumumba? Net zoals de politieke erfenis van Leopold II als symbool van het koloniale geweld zijn individu overstijgt, zo overstijgt de naam Lumumba, wereldwijd erkend als een symbool van het verzet tegen de kolonisering, ook zijn persoon. Stad Gent had Lumumba al toegevoegd aan de lijst van de toekomstige straatnamen. De koppeling aan het weghalen van de Leopold II-laan lijkt ons evident. Gent is zo ook de eerste Vlaamse stad die deze erkenning geeft aan Patrice Lumumba.

De Stad organiseert een **educatief traject**, met betrokkenheid van actoren uit de diaspora, het middenveld, de academische wereld en buurtbewoners die de wijziging en de nieuwe straatnaam duidt. Als sluitstuk brengt de Stad deze nieuwe straatnaam onder de aandacht van de Gentenaar door een officiële inhuldiging en het inzetten van

	<p>de communicatiekanalen van de Stad (ref. o.a. melding stadsmagazine, sociale media, ...).</p> <p>b. Het stadsbestuur zorgt voor een inhaalbeweging bij het toekennen van straatnamen die een weerspiegeling zijn van de samenstelling van de Gentse bevolking en die een link hebben met ons gedeeld koloniaal verleden en migratiegeschiedenis.</p> <p>De namen kunnen een link hebben met Gent maar dit is geen noodzaak. Zo kan ook voor internationale figuren gekozen worden, zoals eerder ook het geval was bij de naamsverwijzingen rond de Krook (o.a. Miriam Makeba, Steve Biko, ...). We vinden het belangrijk aandacht te hebben voor intersectionaliteit bij het toekennen van de straatnamen. Dit wil zeggen: het is niet voldoende om namen te kiezen van enerzijds vrouwen of anderzijds van mensen van geracialiseerde groepen, maar het is ook belangrijk om vrouwen van kleur een straatnaam te geven, en aandacht te hebben voor andere kruispunten van identiteiten volgens dezelfde logica.</p> <p>Om deze inhaalbeweging te verduurzamen, stellen we voor om de inspraak van geracialiseerde personen te formaliseren. Dit kan bijvoorbeeld door Ad Rem en STANZ toe te voegen aan de lijst met bevoegde adviesraden in deze materie.</p> <p>Het lijkt belangrijk dat het streven naar een goede weerspiegeling impliceert:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Dat een inhaalbeweging nodig is, waarbij er op dit moment dus verhoudingsgewijs meer nieuwe namen naar ondervertegenwoordigde groepen gaan dan het geval zou zijn als de toewijzing gebeurt op basis van de bevolkingssamenstelling, - Dat de nieuwe, diverse straatnamen niet beperkt worden tot een verkaveling maar gedecentraliseerd worden zodat het aanzicht van Gent in zijn geheel een betere weerspiegeling van haar bevolking wordt.
<p>5.3. Dekoloniaal parcours door Gent</p>	<p>Het stadsbestuur schrijft een opdracht uit voor de participatieve ontwikkeling van een dekoloniaal parcours door Gent.</p> <p>Dit parcours wordt toegankelijk verspreid via de officiële stadskanalen (o.a. stadswebsite, ter beschikking in de Toeristische Dienst/STAM, ...), gepromoot bij Gentse scholen (o.a. via educatief aanbod Vredeshuis, Onderwijscentrum) digitaal beschikbaar gemaakt via website/app en fysiek gepubliceerd in de vorm van kaarten.</p> <p>Indien dit parcours ook met gids wordt aangeboden, dan worden geracialiseerde personen hiervoor opgeleid.</p> <p>Het Stedelijk kennis- en herinneringscentrum voor dekolonisering en de strijd tegen racisme kan eveneens een rol spelen bij de ondersteuning en uitwerking van het parcours, de opleiding van gidsen, de actualisering na verloop van tijd, enz.</p>

5.4. Kunst in de publieke ruimte

Een actieve inhaalbeweging is nodig om te komen tot het herstel van het huidige onevenwicht met oog op kunst in de publieke ruimte.

Stad Gent geeft voorrang aan kunstenaars die behoren tot geracialiseerde groepen om te komen tot een betere weerspiegeling van de Gentse bevolking. Dit is belangrijk in alle fases: zowel bij het ontwikkelen van een visie op kunst in de publieke ruimte, bij de selectie als bij de uitvoering.

Om deze representativiteit te kunnen garanderen, dient Stad Gent meer plaatsen te voorzien in de stad voor de aanwezigheid van kunst gemaakt door deze kunstenaars en moet ze hen actief zoeken en aanspreken (bv. 'Artiest zoekt...').

Een goede representatie begint echter bij de selectie. Daarom is het belangrijk om bij deze selectie kunst niet te definiëren doorheen een koloniale bril. Door extra aandacht te hebben voor geracialiseerde personen bij het samenstellen van (kunst)jury's kan hierop een antwoord geboden worden. Ook kunnen jury's bewust gemaakt worden van zaken zoals 'implicit bias', door hen een training aan te bieden.

Een dekoloniale blik op kunst in de publieke ruimte beperkt zich echter niet tot kunstenaars en hun werken alleen. Stad Gent moet ook inspanningen doen om het doelpubliek te verbreden. Door kunst toegankelijk te maken en door stil te staan bij de definiëring van kunst, moet een breder en divers publiek de vruchten plukken van de stedelijke investeringen in kunst. Ook de communicatiekanalen moeten afgesteld worden op het bereiken van dit brede publiek.

Als het gaat over het bevragen van koloniale kunstwerken in de stad (zie ook de eerder vernoemde beelden) moeten bij uitstek artiesten vanuit de Afrikaanse diaspora een leidinggevende rol krijgen.

6. Internationaal beleid voor mondiale rechtvaardigheid

Welke veranderingen willen we zien bij en in (Stad) Gent zodat de Stad bijdraagt aan mondiale rechtvaardigheid.

De dekolonisering van de relatie van Gent met de wereld en dan specifiek het Globale Zuiden, houdt in dat afgestapt wordt van de logica van ontwikkelingshulp of -samenwerking, die vertrekt vanuit een hiërarchie tussen een ontwikkeld Noorden als voorbeeld en een onderontwikkeld Zuiden dat achterophinkt. In de plaats daarvan moeten de mondiale ongelijke machtsverhoudingen in vraag gesteld worden en het (impliciete) racisme dat daaraan nog steeds ten grondslag ligt: het racisme dat bepaalt wiens leven meer of minder waard is (niet alleen vluchtelingen die verdrinken in de Middellandse Zee, of worden opgesloten in detentiecentra, maar ook de werkkrachten, die worden uitgebuit voor de productie van laptops, smartphones, voeding en kledij enz. voor 'het Noorden').

Dit racisme heeft haar oorsprong in het historische kolonialisme uit het verleden, maar werkt vandaag even goed door in de kolonialiteit van het huidige (economische en politieke) wereldsysteem.

Een gedekoloniseerd internationaal beleid van de Stad Gent moet de paternalistische logica van ontwikkelingshulp of -samenwerking loslaten en vertrekken van een logica van reparatie en herstel(betalingen) voor historisch en hedendaags onrecht. Dat behelst een actieve bijdrage aan een meer rechtvaardige en gelijkwaardige wereld, waarbij ongelijke machtsverhoudingen moeten rechtgetrokken worden en geen schade meer mag berokkend worden aan mensen en hun leefmilieu.

AANBEVELINGEN	
6.1. Impact beslissingen	<p>Het stadsbestuur engageert zich ertoe dat elke beslissing die ze neemt, een positieve mondiale impact heeft op mens en milieu. Hierdoor zorgt de Stad dat haar eigen handelen (als economische actor) geen schade (meer) aanricht en gericht is op herstel. Internationale rechtvaardigheid en gelijkwaardigheid worden de leidraad van haar beleid.</p> <p>Concreet gaat dit over:</p> <p>a. Het hanteren van een bindende mensenrechtentoets op die componenten waarop dit van toepassing is. Hierbij is het van belang dat er afgestapt wordt van een eurocentrisch perspectief: mensenrechten zijn immers pas echt universeel als ze ook de noden, bekommernissen en waarden van leden van groepen zonder macht op dezelfde wijze in rekening brengen als die van de leden van groepen met macht. Er wordt dan ook gestreefd naar een inclusieve invulling van de universaliteit van de mensenrechten (inclusief in de zin van belangrijk voor zoveel mogelijk mensen, ook voor leden van de niet-dominante groepen). Dit kan mogelijk gemaakt worden door te vertrekken van de stem van mensen uit het 'Globale Zuiden', die zich geografisch overal kunnen bevinden maar wel van daaruit hun cultureel archief en wereldbeeld hebben opgebouwd.</p>

	<p>De eerste stap is dat dit wordt meegenomen bij het te ontwikkelen mensenrechtenkader en bij de samenstelling van de mensenrechtencommissie.</p> <p>b. Het zetten van alle mogelijke stappen om zowel in het aankoopbeleid als financieel beleid, concrete, bindende en afdwingbare criteria op te nemen bij overheidsopdrachten, aanbestedingen en contracten, waardoor de principes van eerlijke handel, duurzaamheid en het naleven van de mensenrechten, worden toegepast, gecontroleerd en bijgevolg effectief gewaarborgd. Dit behelst niet alleen klimaatneutraliteit en desinvestering in fossiele brandstoffen en andere schadelijke industrieën (o.a. voor pensioen- en andere fondsen onder het beheer van de Stad), maar ook groene investeringen en maximale garanties van sociale rechten en eerlijke verloning van werknemers. Om dit concrete, bindende en afdwingbare aankoop- en financiële kader op te stellen, laat de Stad zich informeren en inspireren door (externe) experts en voorbeelden. Zo neemt de Stad haar verantwoordelijkheid als economische actor en werkt ze niet mee aan handelssystemen die mensen uitbuiten, hun leefomgeving en levensmiddelen plunderen en milieuschade toebrengen (cf. Hedendaagse vormen van koloniaal geweld).</p>
<p>6.2. Eigen beleid en werking</p>	<p>Het stadsbestuur screent het eigen beleid en werking, zowel het beleid internationale betrekkingen als internationale samenwerking en solidariteit, past dit aan – met het oog op mondiale rechtvaardigheid (cf. inleiding) - en voorziet vervolgens in adequate (externe) monitoring. Cruciaal daarbij is dat de nodige (externe) expertise wordt betrokken, inzonderheid die van diaspora-organisaties en uit het Globale Zuiden.</p> <p>Dit impliceert:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Een grondige doorlichting van de inhoudelijke beleidslijnen en werking: één van de vragen daarbij is of de diensten internationale betrekkingen en internationale solidariteit gescheiden moeten blijven. Beide diensten moeten in ieder geval aan dezelfde screening, aanpassing en monitoring onderworpen worden. - Een kritische analyse van het bestaande narratief: het denkkader van ‘ontwikkelingssamenwerking’ -met het inherente, impliciete maar systemische racisme- wordt vervangen door een perspectief van mondiale rechtvaardigheid en herstel. - In lijn met bovenstaande analyse wordt de gehanteerde terminologie (o.a. de dichotomie Noord/Zuid met de associaties ‘ontwikkeld’/‘onderontwikkeld’, enz.) aangepast in functie van mondiale rechtvaardigheid, gelijkwaardigheid en wederkerigheid (o.a. reparaties in plaats van ‘hulp’). - De doorvertaling en toepassing van deze beleidslijnen, dit aangepaste narratief en de terminologie naar (subsidie)reglementen, samenwerkingsakkoorden, projecten, educatief aanbod, adviesraad, enz. én in de communicatie van de Stad (zowel stadsintern als extern).

	<p>Wat hierbij zeker van belang is, is dat een reflectieproces wordt opgestart rond dekolonisering bij de adviesraad STANZ, zowel over hun orgaan (interne werking en publieksactiviteiten) als rond internationale samenwerking. Ook hier is het cruciaal dat diaspora-organisaties veel nauwer betrokken worden en dat de nodige interne aanpassingen gebeuren om dat ook effectief mogelijk te maken.</p>
<p>6.3. Netwerking</p>	<p>De Stad neemt het voortouw om dekolonisering mee/hoger op de agenda te zetten in de bestaande Vlaamse, federale, Europese en internationale netwerken, waar ze lid van is (e.g. VVSG, ECCAR, enz.) Tegelijkertijd engageert de Stad zich om zich verder te informeren en te laten inspireren door andere actoren en netwerken inzonderheid ook organisaties van geracialiseerde groepen in Gent/ België/ Europa, en (stedelijke) partners uit het Globale Zuiden over welke rol een lokaal bestuur op dat vlak kan spelen.</p>